

Andrzej Jagusiewicz

dr. inż.

Urodzony 30.03.1941. Absolwent Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Warszawskiej w 1964 oraz Szkoły Głównej Planowania i Statystyki w 1971. Doktorat nauk technicznych uzyskał na Politechnice Wrocławskiej z zakresu prognoz zanieczyszczenia powietrza w 1976 r.

Współzałożyciel Instytutu Inżynierii Środowiska w 1973 r., gdzie kierował Zakładami Ochrony Atmosfery i Technicznych Problemów Ochrony Środowiska (do 1981) a następnie Zakładem Polityki

Ekologicznej (1986-1988).

W latach 1968-1970 współtworzył przemysł budowy urządzeń odpylających w Polsce (OPAM i KLIMAWENT), m.in. w oparciu o doświadczenia francuskie (po praktyce w Electricite et Gaz de France (1964) i trzyletniej pracy w wiodącej w Europie w zakresie oczyszczania spalin firmie projektowo-wykonawczej PRAT-DANIEL w Paryżu (1965-1967).

W latach 1982-1986 i 1988-2001 był pracownikiem Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ w Genewie, gdzie przez niemal 18 lat zajmował się sprawami technologii bezodpadowych, transgranicznego zanieczyszczenia powietrza i wód oraz przeglądam i polityk środowiskowych w krajach o transformującej się gospodarce.

W latach 2001-2003 po powrocie z Genewy był Dyrektorem Protokołu Dyplomatycznego w Kancelarii Sejmu RP i Dyrektorem Gabinetu w Państwowej Inspekcji Pracy.

Od 2004 r. – Dyrektor Departamentu Monitoringu i Ocen Środowiska w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska, w latach 2008-2014 – Główny Inspektor Ochrony Środowiska w Polsce.

Obecnie jest Dyrektorem ds. Eko-bezpieczeństwa w Międzynarodowym Centrum Bezpieczeństwa Chemicznego, członkiem Rady Naukowo-Programowej Polskiej Izby Gospodarczej EKOROZWÓJ i Wiceprzewodniczącym Europejskiej Federacji Stowarzyszeń Czystego Powietrza i Ochrony Środowiskowa (EFCA). Jest również ekspertem ONZ i Komisji Europejskiej (TAIEX) oraz członkiem Komitetu Naukowego wydawnictwa „Pollution Atmospherique” i Rady Programowej „AURY”.

Osiągnięcia w pracy zawodowej to m.in.:

- Współautorstwo wytycznych rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń dla potrzeb operatorów oddziaływania inwestycji na środowisko.
- Współtwórca ONZ-owskiej Konwencji o transgranicznym zanieczyszczeniu powietrza na dalekie odległości (CLRTAP) i Konwencji o Ocenach Środowiskowych ze skutkiem transgranicznym (ESPOO). Pod jego nadzorem zostały wypracowane protokoły do pierwszej konwencji dot. stosowania najlepszych dostępnych technik (BAT) ochrony powietrza.
- Negocjator z ramienia Polski unijnej Strategii Tematycznej Ochrony Powietrza i Dyrektywy CAFE. Kierował pracami nad rewizją Protokołu z Goeteborgu w trakcie polskiej Prezydencji w UE oraz był przewodniczącym Biura globalnej Konwencji Bazylejskiej o transgranicznym przemieszczaniu odpadów i przewodniczącym konferencji stron tejże w 2015 r. pod auspicjami Programu Środowiska ONZ (UNEP). Doprowadził wtedy (po 15 latach impasu) do przyjęcia wytycznych ws. zagospodarowywania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.
- W latach 2007-2015 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Biura Zarządu Europejskiej Agencji Środowiska w Kopenhadze i był jego członkiem.
- Autor wielu publikacji, w tym książkowych, także w języku angielskim i francuskim, m.in. autor książki *Powietrze - Człowiek - Środowisko* i współautor książki *Clearing the Air*, poświęconej pracom ONZ nad tym zagadnieniem i wydanej przez tą Organizację w 2004 r. Liczne wywiady radiowe i telewizyjne.
- Wykładowca akademicki PW, Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania oraz UW z zakresu monitoringu środowiska i technologii zabezpieczających środowisko (BAT).

Wyróżnienia:

- Złoty Krzyż Zasługi za działalność na rzecz ochrony środowiska w 2011 roku i Odznaka Honorowa za Zasługi dla Ochrony Środowiska (od Ministra Środowiska) w 2015 roku;
- List referencyjny za zasługi w pracy dla ONZ od ówczesnego Sekretarza Wykonawczego Kofi Annana.
- Odznaczony z okazji 100-lecia nauczania na PW i figuruje w albumie okolicznościowym jako ważna

postać w historii wydziału.